

[Bjørn Poulsen]

Jeg kan ikke forstå, at man i et lovforslag som dette ikke har tænkt lidt på at bruge disse penge så fornuftigt som overhovedet muligt, når man nu vil lave en rentetilskud-slov. Hvorfor stiller man ikke nogle kriterier? Alene tanken – det har man selvfølgelig gjort meget åbent – at skrive, at de, der ikke mener, de har brug for pengene, kan købe obligationer for dem! Det er meget godt, at man skriver den slags brugsanvisninger i forslaget, må jeg indrømme. Det er faktisk fremragende, men jeg ville ærlig talt hellere være med til at bruge dem til de landmænd, der har brug for dem, så de på en eller anden måde kan få deres produktion op og stå. Så kunne det jo være, at de meget store ord om, at denne lov vil give dynamik i landbruget, virkelig kom til at betyde noget, fordi der vil ikke komme meget dynamik ud af dette. Der vil blive lidt større handel på børsen med hensyn til nye obligationer og gamle obligationer, der skal byttes, det er rigtigt, men ellers har jeg svært ved at se, hvorledes dynamikken ved hjælp af dette forslag skulle komme i landbruget. Tænker man på de lidt specielle prisstigninger på jord især i den sydlige del af Danmark, hvor der har været nogle ret kraftige prisstigninger? Er det den dynamik, man tænker på, for så vil jeg da sige, at jeg har meget ondt af, at den kommer til at koste alle de nye, der skal til at etablere sig, alle muligheder for at etablere sig. Jeg har svært ved at se, hvad det ellers skulle betyde med hensyn til dynamik, for dette kommer da ikke til at sætte nogen større produktion i gang i nogle bygninger, på nogle landejendomme. Det er da 100 pct. sikkert.

Jeg synes i det hele taget, at man går meget, meget let og flot hen over hele spørgsmålet om, hvad de unge, der skal etablere sig, skal gøre i fremtiden. Jeg synes også, at den måde, man behandler de nyetablerede på i dette forslag, er lidt dårlig i forhold til den måde, man behandler andre dele af landbruget på, de dele, der har deres på det tørre. Jeg er godt klar over, at der selvfølgelig ligger en eller anden filosofi bag, om at der skal helst ikke være noget, der hedder selektivt, som kun kommer nogle få grupper til gode, nemlig dem, der har brug for det. Det skal helst spredes ud over det hele. Jeg synes ærlig talt, at man skulle prøve på at få lidt mere fornuftig brug af de penge, når man nu vil bruge så mange. Det er lidt mær-

keligt, når man tænker på, hvorledes man på andre områder, ikke mindst på nogle sociale områder, har sparet usandsynlig groft over for nogle mennesker. Her begynder man at øse ud til alle, uanset hvorledes deres indtægter i øvrigt er. Jeg troede ærlig talt, at man socialt var en lille bitte smule mere afbalanceret.

Jeg kunne godt lide at vide, hvorledes de 30 mill. kr. til mindre ejendomme skal afsættes. Jeg tror ikke, ministeren skal regne med, at han får en bemyndigelse til at gøre nøjagtigt, hvad han vil. Set ud fra bemærkningerne er det næsten det, det drejer sig om.

Til sidst. Man skulle tro, at dette forslag først og fremmest var lavet af hensyn til venstres galluptal, for jeg har svært ved at se nogen egentlig begrundelse for det. Jeg kan ikke tro, at centrum-demokraterne, de konservative, kristeligt folkeparti eller andre partier i folketinget bortset fra venstre bare uden videre vil lade pengene – det drejer sig i hele løbetiden om flere milliarder kroner – løbe ud i landbruget bredt dækkende næsten alle landmænd. Det kan ikke være andre partiers holdning. Jeg må indrømme, jeg tror, at det er en eller anden hjælp til venstre, for jeg kan ikke se, der er noget erhvervspolitisk fornuftigt i det, noget beskæftigelsespolitisk fornuftigt i det, og jeg kan i hvert tilfælde slet ikke se, at der kan være noget, skal vi sige statsfinansielt fornuftigt i det. Jeg tror, at vi atter må gentage os selv og sige: gælds-afløsning. Det er det, det brede flertal i folketinget har bedt om. Ikke rentetilskud, for dem har vi så mange af i forvejen, og de har alle sammen kun skullet hjælpe meget kortvarigt. Nu har man fordoblet perioden til 4 år. Det er ikke engang en fordobling, men et år længere end i starten. Det er sådan set, hvad man fremsætter som den store løsning på landbrugets problemer efter alle de store ord, vi har hørt de tidligere år ikke mindst fra venstres politikere. Det er vel nok et minimalt resultat at komme med.

(Kort bemærkning).

Øllgaard (V):

Det svar, som hr. Bjørn Poulsen efterlyser, er givet uendelig mange gange, men lad mig gentage det. Hr. Bjørn Poulsen spørger, om ikke de langfristede og højt forrentede lån nu også er det om en 4–5 år. Svaret er naturlig-